

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 9.Pf.20.407/2025/6-II.

A felperes:

felperes

felperes címe

A felperes képviselője:

dr. T. Tóth Balázs ügyvéd

ügyvéd címe

Az alperes:

Magyar Államkincstár

1054 Budapest, Hold utca 4.

Az alperes képviselője:

dr. Molnár Dániel kamarai jogtanácsos

dr. Simon Orsolya kamarai jogtanácsos

A per tárgya: közérdekű adat kiadása

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 27.P.21.042/2025/7.

A fellebbezést benyújtó fél: alperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 420.000 (négysszázhúszezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

Az eljárás illetékmentes.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] A felperes keresetében – a közérdekű adatok kiadására irányuló kérelmével egyezően – kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest, küldje meg a felperesnek elektronikus másolatban az e-mail cím e-mail címre, hogy az alperes a 256/2021. (V. 18.) Korm. rendelet 255. § (1) bekezdése alapján mely településektől mennyi támogatási előleg visszafizetését kérte 2022-ben, 2023-ban, 2024-ben, valamint 2025. február 13-ig.

[2] Keresetét az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdésére és 39. cikk (2) bekezdésére, az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) 3. § 5. és 6. pontjára, 26. § (1) bekezdésére és 27. § (3) bekezdésére alapította.

[3] A felperes a perköltség megfizetését a csatolt megbízási szerződés alapján kérte. A megbízási szerződés szerint az ügyvéd díj óránként 60.000 forint + áfa, a felperes a kereset benyújtásáig 7 munkaórát számított fel.

[4] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, vitatta, hogy a felperes által kért adatok kezelője lenne.

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy az e-mail címre megküldve adja ki felperesnek az arra vonatkozó adatot, hogy a 256/2021. (V. 18.) Kormányrendelet 255. § (1) bek. alapján 2022-ben, 2023-ban, 2024-ben és 2025. február 13. napjáig mely településektől mennyi támogatási előleg visszafizetését kérte. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 600.000 forint + áfa perköltséget.

[6] Rögzítette, az alperes nem vitatta, hogy közfeladatot ellátó szerv és azt sem, hogy a kiadni kért adatok közérdekűnek minősülnek. Arra hivatkozott, hogy a kért adatoknak nem a kezelője. Ugyanakkor azt sem vitatta, hogy közreműködő szervezetként részt vett az uniós alapokból származó támogatásokkal kapcsolatos közfeladatok ellátásában, és ebben a minőségben küldött ki az önkormányzatoknak a kiadni kért adatokat tartalmazó tájékoztatást. Az Infotv. 3. § 9. pontja értelmében adatkezelő az a személy vagy szervezet, aki vagy amely – törvényben vagy az Európai Unió kötelező jogi aktusában meghatározott keretek között – önállóan vagy másokkal együtt az adat kezelésének célját meghatározza, az adatkezelésre (beleértve a felhasznált eszközt) vonatkozó döntéseket meghozza és végrehajtja, vagy az adatfeldolgozóval végrehajtatja. Az Infotv. 3. § 10. pontjának megfelelően pedig adatkezelésnek minősül – az alkalmazott eljárástól függetlenül – az adaton végzett bármely művelet vagy a műveletek összessége, így különösen gyűjtése, felvétele, rögzítése, rendszerezése, tárolása, megváltoztatása, felhasználása, lekérdezése, továbbítása, nyilvánosságra hozatala, összehangolása vagy összekapcsolása, zárolása, törlése és megsemmisítése, valamint az adat további felhasználásának megakadályozása, fénykép, hang- vagy képfelvétel készítése, valamint a személy azonosítására alkalmas fizikai jellemzők rögzítése. Az alperes azt állította, hogy az önkormányzatoknak küldött, tájékoztatást tartalmazó levelet az irányító hatóság Korm. rend. 255. § (1) bekezdése és 267. § (3) bekezdése szerinti intézkedése alapján küldte ki. Azonban a levélben ennek nyoma sincs, abban nincs semmilyen utalás arra, hogy az alperes nem saját, hanem az irányító hatóság intézkedése folytán járt volna el. A közérdekű adatok megismerhetőségére, nyilvánosságára vonatkozó közérdek érvényesülését teljesen ellehetetlenítené, amennyiben teret kapna az az alperesi érvelés, hogy az egyértelműen a személyéhez köthető közérdekű adat kiadásának kötelezettsége alól mentesülhet arra hivatkozással, hogy azt másik szerv intézkedése alapján továbbította. Egy ilyen gyakorlat a közérdekű adatok megismeréséhez fűződő jog kiüresedéséhez vezetne. Az alperes által kiküldött levél tartalmából egyértelműen következik, hogy az előlegvisszafizetési tájékoztatást az alperes saját hatáskörében eljárva küldte meg. A levél kiküldésének aktusa az Infotv. 3. § 10. pontjában foglaltakra tekintettel önmagában is adatkezelésnek minősül, mely elégséges ahhoz, hogy az alperes a kiadni kért adatok Infotv. 3. § 9. pontja alá tartozó kezelőjének minősüljön. Az alperes azt sem tette vitássá, hogy közreműködő szervezetként felhasználói jogosultságokkal rendelkezik támogatási szerződések adatait kezelő elektronikus rendszerhez. Erre a jogosultságra figyelemmel az alperes nyilván hozzáfér az általa foganatosíthatott intézkedések teljesítéséhez szükséges adatokhoz is. Még ha az alperes az irányító hatóság intézkedése alapján küldte is ki a leveleket, akkor is az látszik, hogy szükségképpen hozzá tud férni a kiadni kért adatokhoz, így azokkal rendelkezik, tehát ki is tudja adni. Az elsőfokú bíróság megalapozatlannak értékelte az alperes és az irányító hatóság között létrejött megállapodással kapcsolatos érvelést, miután két közfeladatot ellátó szerv egymás közötti megállapodása nyilván nem írhatja felül a felek jogszabályon alapuló kötelezettségeit, az legfeljebb belső feladatmegosztásként értelmezhető.

Az elsőfokú bíróság egyetértett a felperessel abban, hogy amennyiben az irányító hatóság intézkedése miatt került sor a kérelmezett adatokat tartalmazó levél kiküldésére, abból legfeljebb az következik, hogy az alperes az irányító hatósággal együtt az Infotv. 3. § 9a. pontja szerinti közös adatkezelőnek minősül, ugyanakkor ennek a hivatkozásnak a valósága az alperes önkormányzatoknak küldött levele alapján nem állapítható meg. Az alperes állítása szerint ugyanis az történt, hogy az alperes az irányító hatóság által kezelt, az elektronikus rendszerben fellelhető előlegvisszafizetési kötelezettségről szóló adatokat, melyekhez felhasználói jogosultsága folytán hozzáfért, az irányító hatóság intézkedésére figyelemmel azzal a felhívással küldte meg az önkormányzatoknak, hogy fizetési kötelezettségüknek az alperesnél vezetett számlára történő befizetéssel tegyenek eleget. Ebből pedig az következik, hogy az alperes és az irányító hatóság a kiadni kért adatokra vonatkozó döntéseket közösen hozták meg és hajtották végre.

[7] Minderre tekintettel nem volt jelentősége a felperes további hivatkozásának, mely szerint az alperes a Korm. rendelet 25. § (1) bekezdésén alapuló igazoló hatósági feladata miatt is szükségképpen kezeli a kiadni kért adatokat, amit egyébként az elsőfokú bíróság a perbeli adatok alapján nem tartott megállapíthatónak. A Korm. rendelet felhívott rendelkezéseiből, valamint a 2021/1060/EU rendelet 76. cikkéből ugyanis nem következik, hogy az alperes igazoló hatósági elszámolási feladatkörére tekintettel a kedvezményezettek szintjén kezelne adatokat.

[8] Az ítélet ellen az alperes fellebbezést terjesztett elő, amelyben elsődlegesen kérte, hogy a Fővárosi Ítéltábla az ítéletet változtassa meg és a felperes kereseti kérelmét utasítsa el. Másodlagosan azt kérte, hogy az ítéltábla a felperes részére megállapított költséget mérsékelje 360.000 forint + áfa összegre.

[9] Előadta, az elsőfokú bíróság tévedett, amikor alapvető jelentőséget tulajdonított annak, hogy az alperes által kiküldött levélben nincs nyoma annak, hogy az alperes nem a saját nevében, hanem az irányító hatóság intézkedése alapján járt el. A Korm. rendelet 1. számú melléklete egyértelműen rögzíti, hogy a Terület- és Településfejlesztési Operatív Program Plusz (TOP Plusz) programok esetén a kijelölt közreműködő szervezet az irányító hatóság nevében és felhatalmazásával jár el a kedvezményezettek felé, amikor az egyes, támogatási szerződésekben előírt kötelezettség teljesítésére szólítja fel őket. A megkötött támogatási szerződésben is egyértelműen rögzítve van, hogy az alperes mint közreműködő szervezet az irányító hatóság mint támogató képviselőjében írja alá a szerződést és jár el a jogviszony alatt. Tehát a kedvezményezettek számára ismert a jogszabályi háttér, így tisztában lehettek azzal, hogy az alperes a felszólítást jogszerűen küldte ki, nincs szükség külön hivatkozásra, jogszabályi vagy abból következő felhatalmazás megjelölésére. Egyébként a támogató nevében eljáró alperes összecsúszva nem kért visszafizetést, hanem felhívta a kedvezményezett figyelmét jogszabályi kötelezettsége teljesítésére, amely kifizetési kérelem benyújtásával is teljesíthető. Fontos elhatárolni az alperes számlavezetési, illetve közreműködő szervezetként ellátott feladat- és hatásköreit. A támogató (és egyben irányító hatóság) a Korm. rendelet 224. § (1) bekezdésének rendelkezése szerinti előirányzat-felhasználási keretszámláját az alperesnél mint számlavezetési szolgáltatást nyújtó szervezetnél nyitja meg. A fel nem használt előleg visszafizetését a támogató erre kérte visszautalni. Tehát az alperes számlavezetési szolgáltatást és közreműködő szervezeti feladatellátást biztosító szervezeti egységei nincsenek közvetlen kapcsolatban, mind a feladat kereteit megadó jogszabályi háttér, mind annak a keretrendszerre egymástól független. Az,

hogy az elsőfokú bíróság az alperest mint közreműködő szervezetet az elektronikus nyilvántartási rendszerben megtalálható adatok kezelőjének minősítette, nincs összhangban a támogatásból megvalósuló fejlesztések központi monitoringjáról és nyilvántartásáról szóló 60/2014. (III. 6.) Korm. rendeletben írtakkal. Ennek 5. § (2) bekezdése szerint ugyanis a Nemzeti Fejlesztési Központ monitoring felelőst jelöl ki, aki gondoskodik az adatkezelői feladatok ellátásáról, gyakorolja az adatkezelő jogait és teljesíti kötelezettségeit. Tehát a nyilvántartott adatok kezelője a Nemzeti Fejlesztési Központ mint támogató és irányító hatóság. Az alperes közreműködő szervezatként kizárólag a támogató felhatalmazása alapján járhat el, csak a számára biztosított jogok gyakorlása erejéig jogosult hozzáférni az adatokhoz. Az alperes feladata a hibátlan adatrögzítés vagy adattovábbítás feltételeinek megteremtése, és a keletkezett, illetve rögzített, továbbított adatok helyességének és valódiságának biztosítása. Így téves az ítéletnek az a következtetése, hogy az alperes adatkezelő lenne. Hivatkozott az elsőfokú bíróság ítélete után közzétett C-313/23., C-316/23. és C-332/23. számú egyesített ügyekben hozott ítéletben foglaltakra, amely rögzíti, hogy abban az esetben, ha a nemzeti szabályozás határozza meg az adatkezeléssel érintett személyi kört és adatokat, állapítja meg az adatkezelés céljait és a célok elérése érdekében kijelöli a hatáskörrel rendelkező szervezetet, akkor az adatkezelő az a szerv, amelynek az elérni kívánt célok megvalósítása a hatáskörébe tartozik. Így az alperes mint közreműködő szervezet nem minősül az Infotv. 3. § 9. pontja szerinti adatkezelőnek. Az alperesre mint pénzforgalmi szolgáltatóra pedig a Magyar Államkincstárnál történő pénzforgalmi szolgáltatásokról és egyes fizetési szolgáltatókról szóló 2013. évi CCXXXV. törvény 59-60. §-aiban a fizetési titokra előírt szabályok vonatkoznak.

[10] A perköltség mérséklésére irányuló fellebbezés indokaként előadta, hogy a keresetlevél megírására fordított munkaórák mennyisége eltúlzott, tekintettel a felperesi képviselő jogterületen való jártasságára. Ezért a 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet (IM rendelet) 4. § (1) bekezdésére figyelemmel a költség mérséklése indokolt.

[11] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

[12] Hangsúlyozta, az általa csatolt, Tarnabod önkormányzatának szóló levélből megállapítható, hogy az alperes a saját nevében küldött ki leveleket az önkormányzatoknak. Bárhonnan is kért le adatokat ehhez az alperes, és bármi is volt a feladatmegosztás az irányító hatósággal, a levelek tartalmát az iratkezelési és levéltári követelmények alapján senki más, csak az alperes kezelheti, azaz az alperes az adatok szükségképpen kezelője a tájékoztató levelek kiadmányozójaként. Egyébként a levelek nemcsak figyelemfelhívást tartalmaznak, hanem a csatolt levél szerint egyértelműen a támogatási előlegek visszafizetésére szóló felhívást. Az alperes által hivatkozott 60/2014. (III. 6.) Korm. rendelet 5. § (2) bekezdése, az 1. §-sal összhangban, az uniós támogatások nyilvántartási, illetve monitoring rendszerére vonatkozik. Ezzel szemben a visszafizetési felhívások a támogatási jogviszony tartalmát érintő, a támogatási jogosultságot és a támogatás mértékét alakító, azaz nem adminisztratív jellegű aktusok. A hivatkozott rendelet 5. § (2) bekezdésének hatálya kifejezetten szűk, az irányító hatóság által kijelölt monitoring felelős nem a nyilvántartások összessége, hanem csak az 5. § (1) bekezdésben írt monitoring tevékenység esetében minősül adatkezelőnek, ez nem írhatja felül az alperes egyéb jogszabályok alapján fennálló adatkezelői minőségét. Ismételten hivatkozott arra, hogy az alperes igazoló hatósági feladatokat is ellát, amelynek részét képezik a Korm. rendelet 336. §-a szerint az Európai Bizottságtól érkező átutalás

igénylésével kapcsolatos feladatok is. A Korm. rendelet 336. § (2) és (4) bekezdésében írtak elvégzéséhez szükséges a támogatási feltételek teljesülésének pénzügyi igazolása és az átutalások igénylése, ez pedig nyilvánvalóan lehetetlen lenne, ha a felhasználható, illetve a ténylegesen felhasznált támogatási összeget érintő adatoknak az alperes nem lenne az adatkezelője. Fenntartotta korábbi hivatkozását, mely szerint az alperes által csatolt, egyébként nyilvánosan nem elérhető megállapodásból legfeljebb annyi következik, hogy az alperes az irányító hatósággal közös adatkezelő. Az alperes által hivatkozott palyazat.gov.hu honlapon elérhető támogatási szerződéssablon azt tartalmazza, hogy az alperes az irányító hatóság képviselőjében írja alá a támogatási szerződést és „jár el a jogviszony alatt”. Tehát az alperes az érintett támogatások során a szerződés aláírására is kiterjedően a visszafizetésig a jogviszony egésze alatt egyedül képviseli az államot és az irányító hatóságot a kedvezményezett felé, ami egyértelművé teszi, hogy az alperes aktusai érdemben alakítják a kedvezményezettek kötelezettségeinek tartalmát. Az alperes által hivatkozott Európai Bíróság-i ítélet nem releváns, az ugyanis kifejezetten csak az adathozzáférést engedélyező bíróság helyzetének megítélésére vonatkozik abban az esetben, ha egy másik igazságügyi szerv kérelme alapján arról dönt, hogy egy bank bírák és ügyészek, valamint családtagjaik bankszámlájával kapcsolatos személyes adatokat közölhet-e. Abból azonban, hogy ilyen esetben az adatközlést engedélyező bíró nem adatkezelő, nem következik, hogy ne minősülne adatkezelőnek a saját, igazságszolgáltatási célú adatkezelési tevékenysége tekintetében.

[13] A perköltség leszállítására irányuló fellebbezéssel kapcsolatban előadta, hogy az IM rendelet 4. § (1) bekezdése részletes indokolási kötelezettséget ír elő a leszállítás esetére, erre viszont az alperes a fellebbezésben nem adott elő megfelelő alapot. A keresetlevél megírására, valamint mellékleteinek benyújtására felszámított munkaóra mennyiség nem vitatható azért, mert a felperesi jogi képviselő a jogterületen jártas.

[14] Az alperes fellebbezése nem megalapozott.

[15] Az elsőfokú bíróság a kért adatokat kiadta, az alperes pedig a kereset elutasítása iránt fellebbezett, így az elsőfokú ítéletnek nem volt a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 358. § (5) bekezdésének megfelelően első fokon jogerőre emelkedett rendelkezése.

[16] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság döntésével és annak indokaival is egyetért, a fellebbezésben foglaltakra tekintettel a következőket emeli ki.

[17] Az alperes a védekezését és a fellebbezését is elsősorban arra alapította, hogy a támogatási szerződésekkel kapcsolatos intézkedések során közreműködő szervezetként csak az irányító hatóság mint adatkezelő felhatalmazása alapján jár el. A közreműködő szervezet a 2021/1060/EU rendelet 2. cikk 8. pontjának megfelelően olyan közjogi vagy magánjogi szerv, amely az irányító hatóság felelőssége alatt működik, vagy ilyen hatóság nevében lát el funkciókat, vagy hajt végre feladatokat. A Korm. rendelet 19-20. §-ai határozzák meg az irányító hatóság feladatait, a 22. § (1) bekezdése értelmében pedig a közreműködő szervezet

az e rendelet által az irányító hatóság feladatkörébe utalt feladatok közül az erre vonatkozóan megkötött megállapodásban meghatározott feladatokat látja el. Ebből összességében azt lehet megállapítani, hogy a támogatási szerződésekkel kapcsolatos végső döntéseket az irányító hatóság hozza, de a szervek közötti feladatmegosztásnak megfelelő mértékben a közreműködő szervezet, jelen esetben az alperes részt vesz a támogatásokat érintő eljárásokban. Ezenkívül a folyamatban még bizonyos funkciókat audit hatóság, igazoló hatóság, továbbá koordináló szervezet is ellát.

[18] Az alperes arra hivatkozott, hogy ebben a bonyolult szervezetrendszerben a levelek kiküldésével pusztán végrehajtó feladatot látott el, illetve hogy az irányító hatósággal kötött megállapodása értelmében a támogatásokkal kapcsolatos közérdekű adatok kezelőjének az irányító hatóság minősül.

[19] A 7/A/1. sorszám alatt csatolt megállapodás nem az alperes és az irányító hatósággal hivatkozott Nemzeti Fejlesztési Központ, hanem az alperes és a Miniszterelnökség között jött létre. Ugyanakkor megállapítható, hogy az az irányító hatóság és a közreműködő szervezet egymás közötti jogait és kötelezettségeit, gyakorlatilag a feladatmegosztásukat szabályozza. A megállapodás létrejöttékor, 2023 májusában a Korm. rendelet 1. számú mellékletének 8. pontja szerint a Terület- és Településfejlesztési Operatív Program Plusz esetén az irányító hatóság még valóban a Miniszterelnökség volt, majd időközben ez a feladatkör átkerült a Közigazgatási és Területfejlesztési Minisztériumhoz, végül 2024. augusztus 1-je óta a Nemzeti Fejlesztési Központ látja el az irányító hatóság feladatait. A közreműködő szervezet mindvégig az alperes volt. Így azt lehet állapítani, hogy a megállapodás az akkori irányító hatósággal jött létre, majd a feladatkörök átkerültek a jelenlegi irányító hatósághoz, a Nemzeti Fejlesztési Központhoz.

[20] Kétségtelen, ez a megállapodás azt tartalmazza, hogy az irányító hatóság kezeli az operatív programok megvalósításához kapcsolódó közérdekű adatigényléseket és sajtómegkereséseket, amelyhez a közreműködő szervezet csak adatot szolgáltat. Ugyanakkor helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy a két szerv közötti feladatmegosztásról szóló megállapodás nem írhatja felül a jogszabályi rendelkezéseket, jelen esetben az Infotv. szabályait. Az Infotv. 3. § 9. pontja egyértelműen meghatározza, hogy milyen személy vagy szervezet minősül adatkezelőnek. Amennyiben valamely adatok esetén egy szerv ennek a definíciónak megfelel, akkor nem hivatkozhat arra, hogy valamely – adott esetben szintén adatkezelőnek minősülő – más szervvel kötött, belső feladatmegosztásról szóló megállapodásra tekintettel nem adatkezelő.

[21] Tehát a megállapodás rendelkezéseiből nem az volt a lényeges, hogy a felek hogyan osztották fel a közérdekű adatok kiadásával kapcsolatos feladatokat egymás között, hanem az, hogy milyen tényleges tevékenységi, felelősségi körei vannak az alperesnek mint közreműködő szervezetnek, és abból következik-e, hogy az alperes nem felel meg az Infotv. 3. § 9. pontjában írt definíciónak. A megállapodásban az szerepel, hogy a támogatási szerződések megkötése, kezelése, fenntartása és az azokkal kapcsolatos igényérvényesítés körében az alperes rendkívül széles feladat- és jogkörökkel rendelkezik. Minden végső

döntést az irányító hatóság mondhat ki, azonban a közreműködő szervezet az, amely valamennyi ügyet kezeli, javaslatot tesz a támogatási szerződés megkötésére, vagy a kérelem elutasítására, hiánypótolat, a szerződések megkötését követően a támogatások ellenőrzését végzi, szabálytalansági vagy egyéb elszámolási problémát észlel.

[22] Ebből egyrészt az következik, hogy az alperes szükségképpen birtokában van minden, a támogatási szerződések intézésével kapcsolatos adatnak. Ez egyébként abból is egyértelmű, hogy a csatolt irat szerint a saját nevében küldte ki a felszólító leveleket az önkormányzatoknak, az ehhez szükséges adatokhoz pedig nyilvánvalóan valamely, általa hozzáférhető adatbázisból jutott hozzá. A felperes pedig nem kért mást, mint hogy az alperes arról adjon tájékoztatást, hogy ő maga egy megadott időszakban kinek, milyen tartalmú leveleket küldött ki. Másrészt az is látszik, hogy az alperes nem pusztán technikai lebonyolító szerepben került ezeknek az adatoknak a birtokába, hanem közreműködő szervezetként érdemi tevékenységet végez a támogatási szerződésekkel kapcsolatban. A megállapodásból az látszik, hogy a támogatási szerződésekkel kapcsolatos döntéshozatalban az alperes és az irányító hatóság közösen vesznek részt, mert az alperes rendkívül széleskörű előkészítő tevékenysége a gyakorlatban azt eredményezi, hogy az alperes az, aki a támogatási szerződésekkel kapcsolatos döntéseket valójában meghozza, az irányító hatóságtól csak a végső jóváhagyás származik. Tehát az alperesnek érdemi ráhatása volt a perbeli levelek címzettjeinek meghatározására és azok tartalmának kialakítására. Ezért összességében az ítéltábla is arra a következtetésre jutott, hogy közreműködő szervezetként az alperes a perben kért adatok Infotv. 3. § 9. pontja szerinti kezelőjének minősül.

[23] Minderre tekintettel nincs jelentősége annak, hogy a Nemzeti Fejlesztési Központ által megbízott monitoring felelősnek milyen jogkörei vannak a nyilvántartott adatokkal kapcsolatban, miután más szerv jogköre nem változtat az alperes adatkezelői minőségén, ahogy annak sincs jelentősége, hogy egyébként az alperest mint számlavezetési szolgáltatást nyújtó szervezetet milyen jogok és kötelezettségek terhelik. Az ítéltábla megjegyzi, hogy – a fellebbezéssel ellentétben – az adatkezelői minőség megállapítását és a kiadási kötelezettség fennállását az elsőfokú bíróság nem is alapította az alperes ez utóbbi szerepére.

[24] Az alperes által becsatolt C-313/23., C-316/23., és C-332/23. számú egyesített ügyekben hozott döntés nem közérdekű adatok kiadásáról, hanem a személyes adatok védelméről szól, és a 2016/679/EU általános adatvédelmi rendelet (GDPR) rendelkezéseit értelmezi, amelyek a közérdekű adatok kiadására nem hatályosak. Emellett egy másik tagállam által szabályozott helyzetben vizsgálja az adatkezelő fogalmát, teljesen más, speciális tényállás alapján, mint ami a jelen ügyben fennáll, ezért az ítéletben foglaltaknak a jelen üggyel kapcsolatban semmilyen jelentőségük nincs.

[25] Minderre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya tekintetében a Pp. 383. § (2) bekezdése értelmében helybenhagyta.

[26] Az alperes a másodlagos fellebbezési kérelmében a felperes javára megítélt perköltséget támadta. A felperes csatolta a megbízási szerződést, amely szerint jogi képviselője 60.000 forint/óra díjért látja el a tevékenységet, felszámított összesen 7 órát a keresetlevél elkészítésére és az elsőfokú bíróság további 3 órát fogadott el a tárgyalási jelenlét miatt. Az IM rendelet 4. § (1) bekezdése szerint az érvényesített joggal összefüggésben nem álló, szükségtelenül vagy aránytalan mértékben felszámított munkadíj összegét a bíróság kérelemre indokolt esetben mérsékelheti. A bíróság a döntését indokolni köteles, tartalmi elemzéssel részletesen alátámasztva, hogy a felszámított munkadíj – figyelemmel a munkadíjban érvényesített általános költségekre, valamint az elvégzett munka mennyiségére és egyedi jellemzőire – mely körülmények alapján nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A Fővárosi Ítéltábla egyetért a felperes fellebbezési ellenkérelmében foglaltakkal, a bíróság széleskörű indokolási kötelezettségéből és a kérelemre hozható döntéséből az következik, hogy amennyiben a fél a fellebbezésében a perköltség mérséklését kéri, akkor az IM rendelet 4. § (1) bekezdésének megfelelő mélységű indokokat is meg kell jelölnie. Az alperes a fellebbezésében a keresetlevél megírására fordított munkaórák számát kifogásolta, pusztán arra hivatkozással, hogy a felperesi jogi képviselő a jogterületen jártas. A Fővárosi Ítéltáblának hivatalos tudomása van arról, hogy a felperesi képviselő valóban sok közérdekű adat kiadása iránti ügyben jár el. Azonban a keresetlevél megírásával nemcsak ennek a dokumentumnak az elkészítése, hanem az előzetes eljárás lebonyolítása, a levelezés is együtt járt, majd a képviselőnek az általa ismert jogszabályokat az ügy egyedi tényeire alkalmazva kellett megszerkesztenie és benyújtania a keresetlevelet. Mindezen tevékenységére az ítéltábla nem tartja eltúlzottnak a 7 munkaórát akkor sem, ha a jogi képviselő egyébként a jogszabályokat és joggyakorlatokat ismeri.

[27] Ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 383. § (2) bekezdésének megfelelően helybenhagyta az elsőfokú ítélet perköltségről hozott rendelkezését is.

[28] Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 364. §-a alapján alkalmazandó 83. § (1) értelmében köteles megfizetni a felperes másodfokú eljárásban felmerült költségét. A Fővárosi Ítéltábla ennek összegét az IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja szerint, a felperes által felszámított 7 munkaórát figyelembe véve határozta meg. Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján illetékmentes.

Budapest, 2025. szeptember 23.

Dr. Hóbl Katalin s. k.

a tanács elnöke

Dr. Szabó Csilla s. k.
k.

Dr. Istenes Attila s.

előadó bíró

bíró